

НРАВОУЧЕНИЕ

Глава Шестая

1. За человѣческы-те должносты камъ другы, то есть за общество-то, и за должносты-те камъ него.

Отецъ. Ако живѣхаме всегда сами, какъ-то сме бессилни, и имаме много потребы; кой щеше да ни избавлява отъ бѣствія и потребы? Нуждата убо, като собра человѣцы-те ведно, принуди ги да си помагатъ единъ другому. Человѣцы-те като составиха общество, сочиниха и должности и законы списателны. Оный убо който любими чада, по мало си отдалечава отъ нуждны-те тія правила, той е добрый человѣкъ защо най мало-то преступленіе на общественій законъ поврежда всегда добродетельта. Истинный предметъ на всячка-та иенка е почитаніе-то камъ общы-те законы.

Всякій человѣкъ има потреба отъ една подпорка; человѣкъ когда остане самъ е въ крайно бессиліе. Никогда единъ силный не е сліень, освенъ, ради другаго; има потреба отъ помошь, защо самъ нищо не е; и треба колко-то може да одолжава всы-те человѣцы. Многажды има потреба и отъ по малаго си. Ако пріема благодѣяніе треба да го исплаща. Человѣцы-те треба да си помогатъ единъ другому и той-зи е общи законъ.